

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Volja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 179. — ŠTEV. 179.

NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 2, 1934. — ČETRTEK, 2. AVGUSTA 1934

TELEFON: CHELSEA 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

PREDSEĐNIK PAUL VON HINDENBURG UMRL

KANCLER HITLER JE BIL PRI
UMIRAJOČEM PREDSEĐNIKU,
NAKAR JE SKLICAL KABINET

Kdo bo Hindenburgov naslednik, se ne ve. — Nekateri omenjajo graditelja Zeppelinov, dr. Eckenerja. — Včeraj so v Avstriji obesili tretjega vstaša. — Uradniki, ki simpatizirajo z naziji, ne bodo dobili plače.

NEUDECK, Nemčija, 2. avgusta. — Na svojem posestvu v tukajšnji bližini je danes zjutraj ob devetih (ob 4. po newyorskem času) umrl predsednik nemške republike Paul von Hindenburg.

Tako po njegovi smrti je dr. Paul Goebbels objavil, da je kancler Hitler prevzel predsedstvo.

Pred smrtnjo je ležal Hindenburg štiri ure v nezvesti. Ob njegovi smrti postelji so bili člani njegove družine.

Pred gradom je bila zbrana velika množica ljudi, ki so kmalu po 9. uri opazili, da se je završila neka izpomemba. Vest o njegovi smrti je bila objavljena šele uro kasneje.

Umrl je dvajset let po dnevu, ko so prve ruske čete vdrlje v nemško ozemlje in ko so prve nemške čete prekoračile francosko mejo.

Prejšnja poročila se glase:

BERLIN, Nemčija, 1. avgusta. — Zdravniški bulletini naznajo nemškemu narodu, da bo predsednik nemške republike, Paul von Hindenburg, kmalu izdihnil.

Izdihnil bo baš v času, ko bi ga Nemčija najbolj potrebovala. Vse svoje življenje je služil Nemčiji; kot vojak, kot vojskovodja in slednji kot predsednik.

Ob njegovi bolniški postelji so zbrani najslavniji nemški zdravniki, ki so opolnoči izdali sledeči bulletin: — Predsednik je vedno slabši. Počasi izgublja zavest. Žila mu slabotno utriplje.

Včeraj popoldne je obiskal bolnika nemški kancler Adolf Hitler. Z letalom se je pripeljal v Marenburg, nato je pa v avtomobilu nadaljeval vožnjo do Neudecka. Hitler mu je izročil pozdrave nemškega naroda z željo, da bi kmalu okreval. Pozneje je bilo rečeno, da ga je Hindenburg poznal in razumel.

Ni izključeno, da je, kakor Napoleon Bonaparte na otoku sv. Helene, tudi Hindenburg zapustil nemškemu narodu politično oporoko. Taka oporoka, če bo objavljena, bi bila velikega pomena.

Nemci živahno ugibajo, kdo bo Hindenburgov naslednik. Precej trdno se vržujejo govorice, da se bo Hitler polastil predsedstva, nato pa razpisal volitve, pri katerih bo nastopil kot edini kandidat.

WASHINGTON, D. C., 1. avgusta. — V tukajšnjih diplomatskih krogih se je razširila vest, da je bil za naslednika Hindenburga izbran dr. Hugo Eckener, slavni graditelj vodljivih balonov Zeppelinovega tipa.

To bi bila zelo srečna izbira. Dr. Eckener je prizabljen po vsem svetu ter je neizmerno dosti prispeval k slavi nemškega imena. Noben drugi mož v Nemčiji ne uživa tako velikega mednarodnega slovesa.

DUNAJ, Avstrija, 1. avgusta. — Vstaja v Avstriji je zatrta, in začel se je obračun: obešanja, aretacije in konfiskacije premoženja. Državni uradniki ki simpatizirajo z nazicij, ne bodo dobili plače.

Vlada novega kanclerja Schuschnigga je uvedla odločen boj proti vstašem.

Da se vlada ne šali, je razvidno iz dejstva, da je bil danes obešen že tretji nazijec, namreč Friedrich Wurnig, ki je ustrelil policijskega načelnika v Inns-

Miličarji napadli glavni stan unije

PRIPRAVE ZA SPREJEM ROOSEVELTA

Portland se pripravlja na velik sprejem predsednika. — Njegova žena ga bo prva pozdravila.

Portland, Ore., 1. avg. — Portland in severozapadni del Amerike je izdelal zadnje načrte in priprave za sprejem družine predsednika Roosevelt.

Predsednik Roosevelt se nahaja na križarki "Houston", ki je na potu iz Honolulu v Portland. Njegova soprga, ki je bila tudi na počitnicah, se z avtomobilom plete iz San Francisco v Portland.

Nekateri kabinetni tajniki, kar tudi drugi viadni uradniki, se nahajajo na raznih krajih Califorije ter se bodo udeležili predsednikovega sprejema v Portland, od koder se bo po severnih državah odpeljali proti Washingtonu.

Po sporobi s križarko "Houston" bo križarka v petek zjutraj zapeljala v reko Columbia ter bo nato po reki navzgor vozila še 100 milij ter bo okoli polnove dospela v Portland. Pri vhodu v pristanišče bo predsednikova vojaščina države Oregon pozdravila z 21 strelji.

Rooseveltova soprga, ki je z avtomobilom obiskala več zapadnih držav, bo prva stopila na križarko Houston, da pozdravi svojega soprega in dva sina. Njegova bo sledili kabinetni tajniki, tajnik Bele hiše, governer države Oregon, Julius L. Meier, portlandski župan Carson in drugi dostojanstveniki.

Predsednik bo ostal v Portlandu samo eno uro ter se bo okoli ene popoldne odpeljal z avtomobilom k 40 milij oddaljenemu Bonnevilleu našiju, kjer si bo dve uri ogledoval dela, nato pa se bo s posebnim vlakom odpeljal v Spokane, Wash. ter bo obiskal Grand Couler jezove na reki Columbia. Iz Spokane se bo predsednik odpeljal na severnost v Washington in bodo končane njegove poslovne počitnice.

RAZSTRELJA V RUDNIKU

McAlester, Okla., 31. julija. — Delave so odstranili nasip v podzemju Julian rovu, katerega je po rušila razstrelba in sta bila ubita dva delave.

RUSE HOČEJO DEPORTIRATI

Združene države hočejo nezaželjive Ruse deportirati. — Bullitt se pogaja s sovjetsko vlado.

Washington, D. C., 1. avgusta. — Združene države skušajo s posredovanjem svojega poslanika William C. Bullitta v Moskvi s sovjetsko vlado priti do sporazuma, po katerem bi bilo mogoče nezaželjive Ruse deportirati v Rusijo.

Družinski deportament se nahaja na poročilo poslanika Bullitta, preden se bodo tozadnevno pogajanja sovjetsko vlado resno pričela.

Amarillo, Tex., 1. avgusta. — NRA ravnatelj general Hugh S. Johnson, ki namerava v Okmulgee, Okla. obiskati svojo mater, se je vstavil v Amarillo ter je na predvječje prve obletnice, odkar je v veljavni višnjevi orlo, napravijo cel peke!

Amarillo, Tex., 1. avgusta. — NRA ravnatelj general Hugh S. Johnson, ki namerava v Okmulgee, Okla. obiskati svojo mater, se je vstavil v Amarillo ter je na predvječje prve obletnice, odkar je v veljavni višnjevi orlo, napravijo cel peke!

Na svoji povratni vožnji v Washington se bo Johnson vstavil v Chicagu, da si ogleda stavko cibovbojov.

"Toda se ne bom vmešaval v preprič", je izjavil Johnson, "ako se ga bom mogel izogniti. Te stavke so vse izgledale slabše, kot pa so bile v resnici. Skoro nikdar ni bilo težavno poravnati jih. Kadarkoli izbruhne kakša stavka, je skoraj vedno za grmom skrit kak komunist!"

Washington, D. C., 1. avgusta. — Delavski odbor je naročil Wheeler Shipyards v New Yorku, da morajo zopet nastaviti tri delave, ki so bili odslovljeni zaradi unijskega delovanja. Ako tvrdka storiti, bo delavski urad po NRA predpisih proti njim nastopil.

Slična povetje je bilo izdano C. F. Smith v Detroit, Mich. Tudi ta tvrdka je odpustila nekaj delavcev zaradi unijskega delovanja.

INSULL BO
PREVZEL VSO
ODGOVORNOST

Insull je prevzel vso odgovornost za propad veleprodajalca. — Odkrito hoče priznati vse.

Chicago, Ill., 1. avgusta. — Samuel Insull je reklo, da je pripravljen povediti vse ter je prevzel vso odgovornost za vse dogodek, ki so vodili do propada njegovega velikega podjetja. Obenem je prosil okrajnega državnega pravdnika, da bi se obravnaval vse posebej proti njemu samemu.

V svoji prošnji, ki obsegata devet strani, pravi Insull, da bi bila njegova obramba zelo ovirana, ako bi se vrnila skupna obravnavava proti vsem 16 obdolžencem, ker nekatere obtožbe, ki zadenejo druge, ne zadenejo tudi njega. Obenem pa bi njegov beg v inozemstvo mogel škodovati ostalim obtožencem.

Državni pravnik Dwight H. Green se je izrazil proti njegovi prošnji.

Insull je reklo, da prevzame na sebe vso odgovornost za vse svoje dejanja in odredbe in da bo odkrito pojasnil vse transakcije pri svojem podjetju. Boji se samo, da bo predlog obravnavna škodoval njegovemu zdravju, ki je že sedaj tako rahlo.

Sodisce bo o njegovi prošnji odločilo na dan obravnavave, ki se prične 18. septembra.

ZRTVE EKSPLOZIJE

Niort, Francija, 30. julija. — Danes je bilo tukaj usmrtenih 8 delavcev, ko je eksplodiral mlinski stroj, pri katerem so bili zaposleni. Vsi eksplozije se je vnesli tudi hiša in druga gospodarska poslopja. Ves pridelek je zgorel.

MLADA MATI 18 OTROK

Kennett, Mo., 31. julija. — Mrs. Jack Morgan v White Oak je dala življenje svojemu 18. otroku, dasi je staro še 33 let.

ZGALA SVOJO HČER

Los Angeles, Cal., 31. julija. — Mrs. Consuelo Aceledo je bila obsojena na 180 dni zapora, ker je držala roko svoje 8 let stare hčerke nad ognjem.

H. S. JOHNSON O KOMUNISTIH

Tako trdi NRA ravnatelj general H. S. Johnson. "Ako industrijam vzamemo orla, napravijo cel peke."

Amarillo, Tex., 1. avgusta. — NRA ravnatelj general Hugh S. Johnson, ki namerava v Okmulgee, Okla. obiskati svojo mater, se je vstavil v Amarillo ter je na predvječje prve obletnice, odkar je v veljavni višnjevi orlo, napravijo cel peke!

Amarillo, Tex., 1. avgusta. — NRA ravnatelj general Hugh S. Johnson, ki namerava v Okmulgee, Okla. obiskati svojo mater, se je vstavil v Amarillo ter je na predvječje prve obletnice, odkar je v veljavni višnjevi orlo, napravijo cel peke!

GOVER. OLSONU OČITAO, DA
RAVNA PO HITLERJEVEM VZORCU

MINNEAPOLIS, Minn., 1. avgusta. — Z nasadnimi bajoneti in strojnimi puškami so dali obkobil narodni miličniki glavni stan stavkujočih šoferjev. Aretirali so vse tam nahajajoče se stavarske voditelje, spodili na ulico zdravnika in bolničarke, ki so stregle ranjenim stavkarjem, in odšli.

Ta pogon se je zato zavrnih, ker so včeraj štrajkarji na nekem, od oblasti prepovedanem zborovanju, protestirali proti govorju Olsonu, ki skuša pod krinko obsegne stanja zlomiti štrajk.

Governik so zborovanju podprteli, da vozi po mestu z doljvremenim milice 7500 tovornih avtomobilov. Če bo šlo tako naprej, bo štrajk kmalu sistematično zlomljen. Governerjev besede so bile naperjene proti delodajalcem, njegova dejanja so pa napravljena proti štrajkarjem.

Neki govorilci je vokliknili: — Proti tem poskusom za zlomitev štrajka ima naša unija le eno sredstvo. To sredstvo je boj. Pravice, ki so nam po ustavi zajamčene, bomo z vsemi silami branili.

Med artilerimi se nahajata tudi dva najuglednejša voditelja stavke, Vincent Dunne in Mose Bork. Poslovne knjige in listine so sicer pušteli v poslopju, toda štrajk je jih miličari. V poslopiju nima noben unijski član dostopa.

Sovjeti so zavrgli zadnjo ponudbo za železnico. Rusija je poslala protizahitev.

Tokio, Japonska, 1. avgusta. — Upanje, ki je bilo zadnje dni zelo močno, da bo v kratkem prišlo do sporazuma med Rusijo in Japonsko glede nakupa vzhodne kitajske železnic, je izginilo tekmo dnevnoge konference med ruskim poslanikom Konstantinom Jurenevem in japonskim zunanjim ministrom Koki Hirota.

Sovjetski poslanik, je na japonsko zadnjo kupno ponudbo postavil nekoliko nižjo zahtevo, ki pa je še vedno mnogo višja, kot pa japonska ponudba.

Ko je Hirota jasno povedal, da je ta zadnja japonska ponudba dobro do more Rusija sprejeti, ali pa zavreči in je ruski poslanik izjavil, da ponudbe ne more sprejeti, je Hirota kratko odgovoril, da ne bo več posredoval med Mančukuo in Rusijo.

Ponudba, katero sem stavljal do more Rusija sprejeti, ali pa zavreči in je ruski poslanik izjavil, da ponudbe ne more sprejeti, je Hirota kratko odgovoril, da ne bo več posredoval med Mančukuo in Rusijo.

Ponudba, katero sem stavljal do more Rusija sprejeti, ali pa zavreči in je ruski poslanik izjavil, da ponudbe ne more sprejeti, je Hirota kratko odgovoril, da ne bo več posredoval med Mančukuo in Rusijo.

— Ponudba, katero sem stavljal do more Rusija sprejeti, ali pa zavreči in je ruski poslanik izjavil, da ponudbe ne more sprejeti, je Hirota kratko odgovoril, da ne bo več posredoval med Mančukuo in Rusijo.

— Ponudba, katero sem stavljal do more Rusija sprejeti, ali pa zavreči in je ruski poslanik izjavil, da ponudbe ne more sprejeti, je Hirota kratko odgovoril, da ne bo več posredoval med Mančukuo in Rusijo.

— Ponudba, katero sem stavljal do more Rusija sprejeti, ali pa zavreči in je ruski poslanik izjavil, da ponudbe ne more sprejeti, je Hirota kratko odgovoril, da ne bo več posredoval med Mančukuo in Rusijo.

— Ponudba, katero sem stavljal do more Rusija sprejeti, ali pa zavreči in je ruski poslanik izjavil, da ponudbe ne more sprejeti, je Hirota kratko odgovoril, da ne bo več posredoval med Mančukuo in Rusijo.

— Ponudba, katero sem stavljal do more Rusija sprejeti, ali pa zavreči in je ruski poslanik izjavil, da ponudbe ne more sprejeti, je Hirota kratko odgovoril, da ne bo

KRATKA DNEVNA ZGODBA

RUDOLF KRESAL:

V PRIČAKOVALNICI

Približno pet minut za vstane zdaj ta zdaj ona in steče v telefonsko celico. Čeprav so vse poglavljene v svoje delo, vendar vselej vedo, kdaj mora katera v telefonu. Morda pažijo druga na drugo. Nekaj zelo mučnega je v tem. Nikoli se ne zmotijo. Zvonec zazvoni in že steče k njemu pravista, ki je na vrsti. Tako opravijo v teku deseti ur so dvajset telefonskih pogovorov. Brž ko ne imajo tudi to izraženo. Vsaka mora h telefonom pet in dvajsetkrat. Menja je vsakih pet in dvajset minut. Pet jih je. Nobena ni nakodrana. Vse so zelo preprosto oblečene. Pred vsako je nekaj kurpor papirja in velikih trgovskih knjig. Sami računni. Zdaj pa zdaj katera začne. Sešteva. Da se le ne bi zmotila. Telefonski zvonec zazvoni. — Saj se mora vsak trenutek posloviti po telefonu. Menja ti — gospa, je dejala najstarejša. Mi smo nemo pokimali. Že tretjič nam je ponudila stole. Pa smo vse odklonili. O, saj ne more trajati več dolgo.

Kalu poteceta dve ura. Še zutrom stojimo. Zdaj pa zdaj se načo prestopimo. Noge so od minute do minute težje. Sedli bi radi. Vendar zdaj se že nihče več ne upa. Kesan se, ker niso že prej sedli. Ves pogum nam je splaknel. In dve ura morata vsak trenutek poteći. Zdaj — zdaj se odpre vrata in bomo na mahan vsi odrešeni. Časih se pomembno spogledamo. Da nam ni treba skozniti z rameni. Na videz se vso poznamo. Lepo smo oblečeni. Iznamo zlate naočnice. Eden ima celo zlato uro. Vidimo, da smo vsi zelo ugledne osebnosti, ki v gospodarskem in kulturnem življenju naredita nekaj pomenimo. Ali gospa, tam za tremi steklenimi vrati v šefovi soši, mora biti, kakor vse kaže, že bolj ugledna kakor mi-Narodna dama ali predsednica kake ženske lige za zaščito nepribrorjenih ženskih prav. Nekaj podobnega vsekakor mora biti. Drugač bi je šef ne trpel tako dolgo. Kdo ve, kaj bi se utegnilo izčimiti, če bi pozabila s pridom uporabiti kako tujko, ki jo je bila skiala nemara v kavarni od kakega redkobesednega lingvista. Ob podobnih mislih se nas vseh loteva nekakšna nasičena škodoželjnost. Čakamo. Tretja ura že poteka. Naša potrežljivo je na meji obupa. Zdaj se že sprehabamo po pisarno gor in dol. Šefu mora pa trepetati tudi že vsak živec. Te misli nas je strah. Kakšen neki bo, ko se dama postavi! — Po dveh urah in pol. Toliko časa že čakamo. In že se dama postavi zdaj, bo treba čakati vsaj še pol ure, da si šef malo opomore.

Da, prav ta vonj nam ne da dihati. Vse drugo bi še potrpeli.

Zdaj nekje, za tremi steklenimi vrati, v lepi, razčisto poslikani sobi, je šef. Od tam je slišati pridruženo mrmrajoči pogovor. Človek bi posluhnih, pa ni moč razumeti nobene besede. To pridruženo, mrmrajoči pogovorje traja že dobro pol-drugo ura. Nekaj gospa je tam. Biti mora zelo ugledna gospa. Zakaj trije čakamo že poldrugo ura. A nobena od vseh petih dekle se nebenega od nas ne upa prijaviti.

Potem bo ura pet. V pondeljek pa pride domov.

Gospodičnam tudi že odpovedujejo živeci. Kako ne! Pisarno smo izpremenili v zasilino promenado. Hodimo gor in dol kakor obsedeni. Mika nas, da bi se v čem pričeli pogovarjati. Pa je videti, da se drugač drugega prav malo zmenimo. Gledamo resno, skoro mrko predse, da si niti ust ne upamo odpreti. In od trenutka do trenutka smo si bolj v napoto. Zdaj pa zdaj čime ta ali oni koga s sovražnim pogledom. Morda nchote. — Ne. Ne. Zasovražili smo se. Saj gledamo, prečimo vsi v ena vrata. Prišli smo skoro vsi hkrat. Gre za to, kdo stopi prej pred šefom.

Toda tisto pridruženo, mrmrajoči pogovorje je zdaj glasnejše. Mležemo v dve gube. Gospodične pogledujejo na uru. Shkati je pritojene vzdihne. Najstarejša se je opogumila, glasno vzdihnila in dejala:

"Moj bog, ali še ne bo ška!"

Videti je, da jim delo nič več ne gre gladko. Motimo jih. Običajno se gotovo o čem pogovarjajo. Danes pa zaradi nas ne morejo spregovoriti med seboj zaupne besede. Le kaj si mislijo o nas, ko tako tramsko čakamo že tretjo ura. Da, dvakrat ima svoj križ. Vsem trem morati iti za nohte. In šef je želel, brž ko ne, da pride dom. Dama takško vsak trenutek odide. Čakamo! — Hm, njemu je lahko. Po pravici rečeno, človek nikoli ne ve, s komu ima opraviti, kadar govorji z njim. Dvanajst naslovov imena. Predsednik, ravnatelj, višji svetnik, upravni svetnik, šef, generalni inspektor, guverner, dvorni svetnik, generalni tajnik, načelnik in konzul. Strah in grozlo.

(Nadaljevanje na 4. strani)

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko storí. Naročnina za starj kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

IZ LJUBEZNI DO ŽENE

V Budimpešti so nekega kavarjnega razburile pritožbe gostov. V novinah, ki so jih gostje čitali, so manjkali pojedini listi, nekatere članke so bili izstrženi, nejvec je manjkalo člankov o modnih rubrikah. Zamam so natakarji ubiali, kdo počenja to. Ker je bilo izstrženih največ slik najnovjih modelov, filmskih zvezd in drugih lepotic, je padel sum opravljen na ženske. Neki natakar je pa kmalu dokazal, da ta sum ni upravičen. Nekega dne je opazil splošno znanega mestčana Badruka, kakor je hitro stisnil pod suknje revijo, navidez je pa obračal vse pozornost na mizo, za katere je sedela damska družba. Neopazeno in ječeval revijo in odšel iz kavarne; kmalu se je pa vrnil v sedež mimo k mizi, kar da bi se ne bilo niti zgodilo. Kmalu se je ponovilo z drugo revijo.

Tako je natakar spoznal, da je zasaočil pravega. Pohlejal je kavarjnega in druge natakarje, da je nastalo v kavarni veliko razburjenje. Končno je moral nastopiti policija, ki je preiskala Badruko v stanovanju in našla v njem 17 kg žrekov iz raznih časopisov in revij. Zadeva pride pred sodiščem v kavarnej zahtova znano odškodnino, če da je izgubil zaradi tega 40 stalnih gostov. Badruka je prisinal da je hodil tudi po drugih kavarneh in izbiril izreko iz revij in sicer samo iz tujbezni do svoje žene, ki je ni hotel izgubiti. Takega dokazata ljubezni menda še ni dooprinesel noben zkončni mož.

ČUDNE VERSKE SEKTE

V osrednji Afriki so si zamorska pleme Budja in Babinek prizborila poseben sloves zaročištvenih verskih sekta, ki se med njimi pojavljajo, nekaj časa uspevajo in zopet polagoma usahnejo. Tem raznim novim "veram", kakor: nobeli, modekisi, bomare in mbanga, so v zadnjem času privabilo še drugo, ki je prav sedaj najbolj v razmahu. Značilno za vse te ločine je to, da so popolnoma domačega izvora. Zamoreci sami jih ustvarjajo iz naukov katalistične vere, protestantizma in svojih poganskih navad. Osrednja verska misel je tale: Dobri ali slabidi duh vpliva na srečo ali nesrečo človeka.

Najnovejša sekta se imenuje elemu, njeni pristaši se nazivajo "razsvetljeni od svetega Duha" (elmu — samu). Šim nekega zamorskoga poglavarja je namreč odkril, da je sveti Duh močnejši kakor Kristus, da pa "katoliški misijonarji skrbno prikrivajo to nadmoč svojim vernikom". Zato je spoznal, da je on poškodic označevali nauk.

Sveda si je prav kmalu pridobil pristašev, ki so po njegovevnočnem hodiču od vasi do vasi in izmajali kraljestvo "svetega Duha". Ločina je narastala in se organizirala. Načelujeta ji dva "monsignore" in 40 basango (mistrov).

Basangi hodiči okrog in pripovedajo svojim vernikom molitve, krščujejo s potapljanjem v vodo in dajejo, oziroma prodajajo vernikom kruh in manjoka, sadje ali rdeč ter jih prepričajo, da bodo sprejeti moč svetega Duha, kakor hitro bodo zaužili te darove. Mrativi pokopavajo na krščanski način, podomečano s poganskimi obredi in plesi. Basangi prodajajo tudi amulete iz opice kože, ki vsebujejo magično moč, s katero so varni pred vsemi ludimi.

Nova vera podarja bratstvo med pripadniki iste rase in istega plemena in hoče za vse zamorske robove ustvariti eno in isto vero. Že te svojvarstne posebnosti ji dajejo mnogo pristašev in predstavljajo resne ovire za fašiziranje misijonarjev, s katerimi je tam novim vernikom prepovedano vse občuvanje.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNEY

185

Guverner je prikimal v znak, da sprejema to nalogo.

Markiza si je zakrivala obraz z rokami in solze so jo dušile. Yvonna je bila omlnila v naročje svojega moža.

V gručah, stoečih malo dalje od poročnika, se je dvignilo tisti hip istočasno dvajset rok, kakor bi ti možje ne hoteli več slepo poslušati zdrave pameti, temveč priskočiti nesrečniku kljub smrtni nevarnosti na pomoru.

Nagel preokret je bil nastal v glavah prisotnih mož, ki se niso mogli več omejit na to, da bi prekrižanih rok in trdi od groze gledali, kako se strašna kača pripravlja pitiči nesečneža.

Najprej je nastala ta izprememba z guvernerjem. Nagubaenga čela in žarečih oči je dejal tihi, kakor se govori v sobi umirajočega človeka:

— Storiti hočem, kar želite... Toda mi vas ne moremo pustiti takole umreti.

— Ne! ne! — se je oglasilo zamolko v glasov.

Toda v trenutku, ko bi se bilo moralzo zgoditi nekaj neslutenega, je poročnik nenaščoma dvignil roko. In obraz mu je zasjal... žarek nepojmljive nade mu je zažarel v očeh. Globoko je vzdihnil in izpregovoril počasi:

— Če prav vem, se godi čudež...

— Čudež! — je vzkliknilo več zamolko v glasov.

— Da!... Čutim, da me kača izpušča.— Odvija se in leže nazaj na tla... Počasi se plazi... ah, glejte, pri mojih nogah je že, odaljuje se... ah!

Vseh je bila še večja groza nego prvi hip, ko so zvedeli za pretečo nevarrost.

Tisti hip je pa nov dogodek še bolj obrnil pozornost vseh na poročnika.

A poročnik se je nehotel ozrl. Na njegovih ustih je zamrl klic hvaležnosti in občenovanja.

Marjana je stala nekaj korakov za njim, držeč v rokah skledo mleka.

Tu moramo prekiniti našo povest. Nevarno kačo kobra kapello je pozna v krajih Mississippi vsak otrok. Baš zaradi njenega strašnega strupa se je vedno govorilo o njiju. Ljudje so pripovedovali o njiju mnogo zanimivih prigod. Tako je bilo splošno znano, da zelo rada piše mleko. Vsem je bila znana prigoda, ko je strašna kača pustila preganjanega pastirja in se spravila nad skledo svežeg mleka v bližini.

In spomin na to prigodo je oživel v Marjaninih mislih v prvih trenutkih splošnega strahu in groze. Vsa obupana se je oklenila te misli. Ne da bi jo kdo opazil, je šinila v guvernerjev dom.

In neopaženo se je tudi vrnila.

Nepremično je obstala za poročnikom. Izbuljenih oči je zrla v tla in zdele se je, da pričaguje nekaj izrednega.

Pogled na žensko, ki je edina med tolikimi ljudmi našla v sebi dovolj poguma in odločnosti za ta korak, je zaprili vsem sponzorom.

— Kaj se bo zdaj zgodilo?

Zamolkel poročnikov krik je bil kakor krik 'osvobojenja... Vsi so si globoko odzahnili.

Nada se je vrnila. Toda nov strah se je polastil vseh.

Marjana je stala, kot rečeno, za poročnikom s skledo mleka v rokah, pogled uprt v tla.

Čakala je...

Navzlie ujenemu prizadevanju, da bi se niti ne ganila, so se ji roke nekoliko tresle.

Prizor je postal v svoji preprostosti veličasten.

Klub nepremagljivi grozi, ki jo obhaja pri pogledu na strašno kačo, plazeče se počasi proti nji, stoji dekle odločno na svojem mestu; njeno telo se miti ne gane.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal med ostrimi zobmi.

Kača se je bila že spustila na tla in plazila se proti Marjani, kot da jo vabi nadnaravnna sila. A njen preklani jezik se je načelo premikal

BUKOV GOZD

ROMAN IZ ZIVLJENJA

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

45

21. poglavje.

Po Gustavovem mnenju Juta ni bila ženska, katere srce bi takrat od enega do drugega. In včasih je vendar imela tako žareč in hrenično pogled v svojih očeh, kot bi mislila na daljno, veliko srečo.

Ne, ne; bila je neumnost vdajati se neizpolnjenim željam.

Na kaj bi tudi mogel svojo snubitev vtemeljiti? Tudi, če bi bilo njenec sreč popolnoma prost, kaj je mu mogel nuditi? Negotovo bodočnost — napol razpadlo hišo s pomanjkljivim pohištvo. Imel je komaj dovolj za svoje življenje. Alli naj ljubezničko dekle, ki je do sedaj prenesla že dovolj težav, zopet potegne v boj za obstanek, kar bo skoraj gotovo prislo! Kdo mu more jamčiti, da bo njegovemu delu imelo uspeh, da ne bo konca svojih dni ostal revez?

Poskoči, maglo popije kavo in gre v sosednjo sobo, kjer sede k svoji pisalni mizi.

— Delaj — delaj, da se ti bo kadila glava, da te minejo neumnosti! Bodи vesel in zadovoljen, da imaš sam dovolj jesti. In včasih kot nazluženo milost, da moreš vsok dan z ljubezničnim dekletom delaj!

Tako govoril sam sebi.

In pero mu hiti preko papirja, kot bi se mu mudilo, da doseže svoj cilj. Ta je bil v megljeni bodočnosti.

Tako sedi celo popoldne pri pisalni mizi. Tudi za večerje si vzame le malo časa in dela še čez polnoči.

Ravno, ko preneha s pisanjem, zasliši nek čuden glas iz vasi. Stresi se in posluša. In zopet isti glas.

Iz svojih otročjih let si počne spomin na ta glas. To je bil rogočenega čuvanja, ki je pri vsakem požaru trobil na vse strani.

Stopi k oknu in ga odpre. In ko se skloni skozi okno, mu čujev rog jasno doni na ušesa. In ko pogleda proti nebu, se prestraši. Nad hišo svojega očeta vidi sijaj požara. In iz vasi sliši ropotanje voza in moške glasove.

To je bila brizgalna. Takoj je to vedel. In vredel je tudi, da se mora brizgalna pripeljati mimo njegove hiše. Naglo si pokrije čepico in gre iz hiše. V veči mu pride nasproti Katarina le napol oblečena.

— Usmiljeni Bog! V "gradu" je najbrže ogenj! — mu zakliče. Bila je že v postelji in je oblekla, kar ji je prišlo v roke.

— Zdi se mi tako, Katarina. Z brizgalno se bom peljal tja! — zakliče in steče na prosto.

Z velikimi koraki teče na cesto. V njegovem sreu se trese strah za Juto. Samo na nju misli in k njemu ga žene skrb.

Že daleč je zaklical gasilem: — Vozite počasi, grem z vami!

Ognjegasci ga razumejo in pripeljejo blizu njega, da se je mogoč zavrhiti na voz.

— Ali veste, kje je ogenj? — vpraša v nemiru.

— Najbrž je v gradu; gospodarska poslopja so bolj vtran, — odgovori stari čuvaj, ki še vedno krčevito drži svoj rog.

Gustavovo sreča nemirno utriplje. Bal se je da preti Juti kakršna nevarnost. Zdi se mu, da sedaj mora tja, da pomaga, kjer more pomagati. Prav nič ne misli na to, da je sklenil, da nikdar več ne prestopi praga svojega očeta.

Mrsavi konji, ki so do konca napenjali svoje moći, mu teko prepočasi. Toda prihajoči bližje in bližje hiši. Vedno bolj je razsvetljeno nebo in včasih je mogoče videti že tudi plamen.

— Vzhodni delgori! — zakliče nekdo.

Gustav se tiho oddahne. Juta mu je pravila, da stanuje s svojo sestro in malo Vilmo v zapadnem delu hiše, poleg zapadnega stolpa. Torej Juta ne more biti v nevarnosti.

Gustav se dvigne in stoji pokonci na voznu, ko se pripelje do hiše. S pažnimi očimi pregleda zbegnost poslov. Oskrbnik je isti dan odšel v sosednjo vas na ženitovanje in ga ni bilo na mestu. Tako ni bilo nobenega človeka, ki bi mogel kaj pametnega zapovedati.

Ko naglo skoči z brizgalne, stoji pred njim vitka postava dekleta. Bila je Juta. Njen obraz je smrtno bled, njene oči se zmedeno ozirajo nanj.

— Go-pod Gustav! Hvala Bogu, da ste prišli — ljudje so brez glave — teta Lavra je v gorečem delu, — reče naglo.

— Kje e — vpraša samo ter vzravnava svojo visoko postavo.

— V svoji spalnici — do stopnie ne more priti! — kriči Juta brezizpuno.

Gustav pogleda najprej v ogenj, nato pa v plame Jutine oči.

— Ali je še kdo v nevarnosti?

— Ne, samo teta Lavra spi v vzhodnem delu. Požar je nastal nadomema in tetina spalna soba je zaprta.

Rine se skozi množico in Juta gre za njim.

— Kje je spalna soba vaše tete? — jo vpraša naglo.

Juta pokaže s prstom proti stolpu.

— Soba v stolpu, v drugem nadstropju, — pravi s tresočim glasom.

Gustav pogleda navzgor. Plameni še niso dosegli do te sobe; ogenj je bil še nekaj sob oddaljen. Toda moglo bi poteči le še malo časa in ogenj bi mogel dosegči tudi ta kraj.

— Ali ste jo videli tam?

Juta grikima in se boječe oklene njegove roke. Njene oči se potapljajo v solzah.

Ravno prej je stala pri oknu in zdelo se mi je, kot da se hoče v svojem strahu vrči skozi okno. Toda moči so ji odpovedale. Omačovala je kot omamljena in padla poleg okna na tia. Moj Bog, vendar je ne smemo pustiti, da pogine v ognju.

— Ali ni nikake lesteve? — zakliče Gustav proti množici.

Skoro vse so ozro proti njemu.

— Lesteve so prekratke, smo že poskusili, gospod, — pravi mlad hlapac.

Gustav pogleda po hiši navzgor. Plameni še niso dosegli do te sobe; ogenj je bil še nekaj sob oddaljen. Toda moglo bi poteči le še malo časa in ogenj bi mogel dosegči tudi ta kraj.

— Ali ste jo videli tam?

Juta grikima in se boječe oklene njegove roke. Njene oči se potapljajo v solzah.

Ravno prej je stala pri oknu in zdelo se mi je, kot da se hoče v svojem strahu vrči skozi okno. Toda moči so ji odpovedale. Omačovala je kot omamljena in padla poleg okna na tia. Moj Bog, vendar je ne smemo pustiti, da pogine v ognju.

— Ali ni nikake lesteve? — zakliče Gustav proti množici.

Skoro vse so ozro proti njemu.

— Lesteve so prekratke, smo že poskusili, gospod, — pravi mlad hlapac.

Gustav pogleda po hiši navzgor. Tedaj pa se skozi množico prirene Johana, ki je slišal Gustavov glas.

— Gospod Gustav, naša milostljiva gospa! — zakliče, kot bi moral ravno od njega priti rešitev.

Gustav pa izprevidi sam, da je tukaj rešitev nemogoča. Pot do nevedne žene je bila s plameni zaprta in skozi ogenj tudi najdržnejši ni mogel.

Toda kot blisk šine misel skozi Gustavovo glavo. Njegova postava se vzravnava.

— Ali je še vinska kleč v vzhodnem stolpu, Johan? — vpraša naglo.

Stari sluga grikima.

— Kdo ima ključ?

— Jaz, gospod Gustav.

— Sem v njimi. Johan, pa naglo!

Johan sicer ne ve, kaj bi mogla koristiti vrata vinske kleči, to da naglo odide.

(Dalej prihodnjih.)

SKRIVNOST OCEANOV

Na tisoči ladij in jadrnic kriti vsak dan po svetovnih morjih. Vsak kotiček, vsak otok vseh sinov in pasov se zdi kapitanom znani in mnogo jih je med njimi, ki so prepričani, da se ne da odkriti, niti novega! In vendar se na pogrom, ki so jih ladje že tisoč in tisočkrat prevozile, nenadoma pojavi vzbokline, včasih celo otok. To ni nobena bajka. Preveč je znanstvenih doganjaj te vrste, da bi mogli tajiti splošno resnico.

Oglejmo si na pr. usodo Bogsavskih otokov v Beringovem morju. L. 1768 so tam prvič ugotsili otok vulkanskega izvora, ki je dobil ime po ameriških odkriteljih Ship Rock. Skoro trideset let pozneje, leta 1796 se je po vulkanski erupciji pojavit sred morja nov otok, ki je dobil ime po nizkem raziskovalcu Boguslavskemu. Leta 1888 skoro sto let pozneje, se je dvignil nad vodo kos zemlje, ki je štrel 240 m nad vodo. Dvajset let je bila morska površina v tem delu skoro nespremenjena. Še 1. septembra 1907 je zletelo žrelo 240 m visokega otoka nemadoma v zrak. Tri leta pozneje je prislo do nove erupcije. In raziskovalna odprava, ki si je hotela ogledati Bogsavski otok leta 1927 ni našla na morju, kjer so bili otoki zarasli v zemljevidu, nicesar več. Samo nekaj podvodnih peščinskih čer, ki je zelo opasna morjeplovcem.

Podobno usodo ima tudi leta 1848 odkriti Daughertev Island med Novim Zelandom in rtom Rogn. Videli so ga še leta 1860, ko pomešan z lavo. Komaj sta metrov daleč od tega čudnega gejzirja pa je kazal toplomer navzlie bližini tečaja 20 stopinj toplotne po C.

Nekaj podobnega kakor z Bogsavskimi otoki se dogaja z Fallon Islandom v Južnem morju. Leta 1865 je kapitan angleške ladje, ki je torek pogregnil v ocean z vsem "Falcon" MacKelly odkril ta otok, svojim subpolarnim življenjem.

Podobno usodo ima tudi leta 1848 odkriti Daughertev Island med Novim Zelandom in rtom Rogn. Videli so ga še leta 1860, ko pomešan z lavo. Komaj sta metrov daleč od tega čudnega gejzirja pa je kazal toplomer navzlie bližini tečaja 20 stopinj toplotne po C. Podobno usodo ima tudi leta 1848 odkriti Daughertev Island med Novim Zelandom in rtom Rogn. Videli so ga še leta 1860, ko pomešan z lavo. Komaj sta metrov daleč od tega čudnega gejzirja pa je kazal toplomer navzlie bližini tečaja 20 stopinj toplotne po C. Podobno usodo ima tudi leta 1848 odkriti Daughertev Island med Novim Zelandom in rtom Rogn. Videli so ga še leta 1860, ko pomešan z lavo. Komaj sta metrov daleč od tega čudnega gejzirja pa je kazal toplomer navzlie bližini tečaja 20 stopinj toplotne po C.

Sprva vročine nismo kdo ve kako občutili. Prisli smo povsem pravljeni, da stopimo pred šefom in mu v kratkih prožnih stavkih povemo svoje želje in mnenje. Na kaj drugoga nihče ni utegnil misli. Zdaj nam je pa povsem iznenadilo, tako, kakor da sumo že povsem klančani in spēčeni. Z robi si brišemo znoj s čela. Vyročina je neznošna. Skozi visoka odprtja, slabo zavešena okna, levo v mračni prostor slapoči vročega zraka. Zunaj je od polegatga solnca vse belo. Zrak trepeči. Nas duši. Iz sobe, tam za steklenimi vrati je pa tisto mrmirajoče zavorjenje vse silnejše. Drevenimo. Sprehajati se nam nič več ne da. Ostali smo vsak na svojem mestu. Za vse že brezbržni strimimo v uro. Le njeni tiktanjanje in govorjenje v režasto poslikani sobi motita tiskino. In vsakih pet minut zazvoni telefonski zvonec. To smo na vse zadnje — in še marsikaj — točno negotovili. Šefova potrebitljivost je je neskončna — ali je pa dobrična.

A čeprav je vse zelo enolično, smo se, predloni usodnemu naključju, počasi poglobili v tisoč življene teh petih deklet pred nami, ki nemara že leta in leta tekajo od mize k telefonu in nazaj, sprejemajo z nasmeškom obiskovalce, odpravljajo resno posle in pišejo in se tečajojo od jutra do večera. Med njimi niti ene lepotice. S teh smo si že skoro vse pojasnili. V tem bladnem redu, za katerim se skriva še bolj bladna kupčija, bi bili — povsem nemogoča. A če bi bila od teh petih le na malo lepa, bi bilo v tem prostoru takoj malo tistega žvgoljenja, ki napravi vsak pričakovanje bolj znotrino. Tako pa gledamo teh pet glavie s preej deljenimi občutki. Nobena se ne pudra, nobena se ne pogleda v zrcalo. In zelo dvomimo, da pozna ena od njih naše obraz. Njihov službeni pogled jim ne da spoznati nobene drugstvari, kakor le tisto, kar je v neposrednem stiku z njihovim delom. Njihova prijaznost je prav tako narejena, lesena kakor njihovi gibi. Tako imenovane stranke sprejemajo s skoro dostojanstvenim nasmeškom. Ta nasmeh je pa vernej na kopiju šefovega.

Potekle so tri ure. Vsekakor z deklet danes nekaj ni prav. Z obrazom jih je brati utrujenost. Ura je pet. Ob zadnjem udarev se je najmlajša naslonila na stol in se sanjavo zastrmela v tovaršico. Potem je pa še bolj sanjavo spreverila.

“Ah ja,” je dejala najstarejša, “nedelja!”

“Še dve uri imamo. Ta dolga sobota!” je zaščetala srednja. Tedaj so se pa odprla steklena vrata in iz tega njih se je prikazala

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK CITY

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIN LISTOV, RE-

ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-

TCVANJE